

mod den Grund, som til sidst er valgt. Alt dette udvikles nærmere i Motiverne. Der er den Fordel ved at lægge Hospitalet paa Statens egen Ejendom ved Hillerød, at der har man ikke alene Udvidelsesmuligheder i stort Omfang, men man kan desuden gøre det Eksperiment at drive Landbrug med de sindssyge. Det er et Eksperiment, jeg personlig stiller mig meget skeptisk overfor, men det er paa den anden Side en Ting, som Lægerne og Sundhedsstyrelsen lægge megen Vægt paa, idet de mene, at det kan gaa. Kan det gaa, har man Forsøgsmuligheder paa Statens egne Jorder, og skulde Forsøget mislykkes, kunne Jorderne igen lægges ind under de paagældende Gaarde og drives der.

Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Det Afsnit, der sattes til Forhandling, var det *Udenrigsministeriet* vedrørende, nemlig Ændringsforslag Nr. 49—53 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 1091—92) til Lovforslagets § 12, hvortil høre Bilag Nr. 35—36 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 1221).

Ordføreren (N. P. Jensen): Til Udenrigsministeriets Budget er der kun stillet 5 Ændringsforslag, som alle ere tiltraadte af Udvalget. Det første angaar et lille Beløb, som Udenrigsministeriet har ønsket til Raadighed for at kunne antage stenografisk Medhjælp i travle Tider. De to næste Ændringsforslag angaa nogle vistnok i høj Grad tiltrængte Nyanskaffelser og Reparationer af Udenrigsministeriets Inventar og Lokaler i det hele. Det er smaa Beløb, der er Tale om. De to sidste Ændringsforslag ere derimod heldigvis Beparelser paa tilsammen 6,500 Kr., som fremkomme ved, at Vicekonsulatsforretnin-

gerne i Paris blive henlagte under Legationen.

Som sagt, hele Udvalget er enigt om disse 5 Ændringsforslag, som jeg derfor paa Udvalgets Vegne skal anbefale til det høje Tings Velvillie.

K. M. Klausen: En Skrivelse, som ledsager et af Ændringsforslagene, synes jeg er meget mærkelig. Ændringsforslaget angaar Fornyelse af Gardiner og Møbelbetræk til et Beløb af 1,500 Kr. Det oplyses i Betænkningen, at disse Betræk ere over 40 Aar gamle og meget slidte. De sidde paa Stole, som bruges til fremmede Gesandter, naar de aflægge Besøg i Udenrigsministeriet. Ministeren havde tænkt sig, at de kunde have holdt et Aar endnu, men nu viser det sig, at Betrækkene briste, og man kan naturligvis ikke lade Gesandterne sidde paa hullede Møbelbetræk, det forstaar jeg saa godt. Endvidere ønsker Ministeren at faa nogle Gardiner fornyede. De ere meget gamle og kunde ikke holde det Aar endnu, som Ministeren havde haabet. Derfor er det nødvendigt, at Beløbet kommer ind nu ved tredje Behandling. Men selv naar disse Gardiner blive fornyede, blive de dog ikke kasserede. Det oplyses i Skrivelsen, at de kunde anvendes andre Steder, i et andet Kontor, maaske i et andet Ministerium, og gøre Tjeneste der paa deres gamle Dage. Denne Skrivelse fortjener, at der lægges Mærke til den, fordi den vidner om en gennemført Økonomi og Sparsommelighed, som jeg synes, at Rigsdagen ikke kan andet end paaskønne. Det staar i den glædeligste og skarpeste Modsætning til de Budgetter, vi i Gaar gjorde færdige, hvor Millionerne rulle med en Letsindighed og Ødselhed, som svier til os alle. Det er glædeligt at træffe en Minister, der virkelig for Alvor vil spare. Jeg vilde ønske, at det var Udenrigsministeren, der stod i Spidsen for Forsvarsministeriet og kunde anvende denne samme gode Økonomi der som her. Jeg har fremhævet denne Sag, fordi jeg synes, den fortjener Paaskønnelse.

Udenrigsministeren (Ahlefeldt-Laurvig): Maa jeg takke det høje Ting for den velvillige Modtagelse af mit Budget. Da alle de Beløb, jeg har anmodet om, dels